

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM

Broj: 41 0 K 107247 25 K
Visoko, 20.2.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić, uz učešće zapisničara Alme Uzunalić u krivičnom predmetu protiv optuženog A.O. zbog krivičnog djela "Nasilje u porodici" iz člana 222. stav 2. u vezi stave 1. KZ FBiH, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KTD 0062355 25 od 07.07.2025. godine izmjenjenoj na glavnom pretresu dana 18.2.2026. godine, nakon održanog javnog glavnog pretresa dana 18.2.2026. godine, u prisustvu kantonalne tužiteljice Džinić Indire, optuženog A.O. i njegovog branitelja Karamehić Nedima, advokata iz Visokog, donio je dana 20.2.2026. godine i javno objavio sljedeću:

PRESUDU

OPTUŽENI: A.O. , zvan i „A.“, sin A.2 i majke M.. rođene K., rođen ... godine u V., gdje je i nastanjen u mjestu T. broj ..., pismen, sa završenom srednjom građevinskom zidarskom školom, po zanimanju ..., zaposlen u firmi „...“ u V., oženjen, otac dvoje djece, vojsku služio ..., dobrog imovnog stanja, po narodnosti ..., državljanin BiH, JMB: ..., ne vodi se drugi krivični postupak, neosuđivan,

KRIV JE

što je:

- dana 19.01.2025. godine, na području grada V., u ulici T. bb, u porodičnoj kući u kojoj živi u zajedničkom domaćinstvu sa oštećenom, suprugom E.O. i njihovim mladb. sinom, u alkoholisanom stanju suprugu E. nazivao pogrdnim imenima i istu vrijeđao riječima: „kobilu, kurvo, najgora si žena“ te joj uputio prijetnje riječima „ja bi nju ubio da čujem nešto o njoj“, svjestan da takvim drskim i bezobzirnim ponašanjem, ugrožava mir i psihičko zdravlje oštećene, to i htio, što je kod oštećene izazvalo osjećaj straha, nesigurnosti i uznemirenosti,

čime je počinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Pa sud optuženom na osnovu istog zakonskog propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. KZ FBiH, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počinu novo krivično djelo.

Primjenom člana 71., 72., 73. i 75. Krivičnog zakona FBiH optuženom se uz izrečenu uslovnu osudu izriče

**SIGURNOSNA MJERA
OBAVEZNO LIJEČENJE OD OVISNOSTI OD AKOHOLA**

u zdravstvenoj ustanovi JZU Zavod za bolesti i ovisnosti ZDK, koja mjera će trajati dok ne prestanu razlozi zbog kojih je izrečena, ali najduže istekom roka liječenja od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec i to prvo 1 (jedan) mjesec liječenja u bolničkim uslovima a potom 1 (jednu) godinu liječenja ambulantno.

Na osnovu člana 63. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine sud određuje da ukoliko A.O. u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci od pravosnažnosti presude a tokom vremena provjeravanja, ne ispuni sigurnosnu mjeru obaveznog liječenja od ovisnosti od alkohola, sud će postupiti prema odredbi člana 66. stav 1. KZ FBiH i opozvati uslovnu osudu zbog neispunjenja izrečenih obaveza.

Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH, optuženi A.O. se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka i to troškova u paušalnom iznosu od 50,00 KM i troškova neuropsihijatrijskog vještačenja u iznosu od 504,28 KM koji iznos je dužan platiti u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona Zenica je optužnicom broj T04 0 KTD 0062355 25 od 07.07.2025. godine, optužilo A.O. da je počinio krivično djelo "Nasilje u porodici" iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. KZ F BiH. Na ročištu za izjašnjenje o krivici optuženi se izjasnio da nije kriv.

Na glavnom pretresu održanom dana 21.1.2026. godine proveden je dio dokaza Kantonalnog tužilaštva predloženi u optužnici i to: ispitan je stalni sudski vještak neuropsihijatrijske struke dr.J.H. i u skladu sa članom 285. stav 5. ZKP FBiH proveden pismeni nalaz i mišljenje navedenog vještaka i naredba za neuropsihijatrijsko vještačenje broj: T04 0 KTD 0062355 25 od 18.06.2025. godine, te su ispitan svjedoci E.O. i A.O.3 i u skladu sa članom 288. stav 1. ZKP FBiH provedeni zapisnici o saslušanju navedenih svjedoka iz istrage broj: 08-02-09/1-69/25 od 20.01.2025. godine i broj: 08-02-09/1-64/25 od 19.01.2025. godine koji su korišteni prilikom ispitivanja svjedoka.

Ispitan na navedenom glavnom pretresu vještak dr.J.H. je izjavio da je u skladu sa naredbom tužilaštva izvršio uvid u sve dostupne tužilačke spise, izvršio uvid u dostupnu medicinsku dokumentaciju, obavio psihijatrijski intervju sa A.O. om i na osnovu toga napisao svoj zaključak i mišljenje štoje sve navedeno u pismenom nalazu i mišljenju na osnovu čega je zaključio da je A.O. osoba koja duži vremenski period nekritično konzumira alkohol, zbog toga je i bolnički, psihijatrijski liječen u smislu mentalnih poremećaja i poremećaja ponašanja uzrokovanih upotrebom alkohola. Na osnovu izjava svjedoka može se zaključiti da on dugi niz godina maltretira suprugu u prisustvu djece kada je alkoholisan a i kada nije alkoholisan on pravi probleme u kući, kako njegov sin kaže "zavađa nas", ako sin pokuša nešto da kaže ili da odbrani majku kaže nemoj potućemo se i tako dalje tako da je to njegovo maltretiranje da tako kažem prisutno i u alkoholiziranom i u trijeznom stanju. Tokom obavljanja psihijatrijskog intervju sa A.O. om, ono što je vještaku upalo u oči je njegova sklonost racionalizacijama, odnosno minimiziranju toga što radi i prikazivanju sebe u društveno povoljnijem svjetlu u

smislu da je on žrtva da on ne radi ništa loše da lažu na njega, da izmišljaju i tako dalje i na osnovu svega toga, vještak je mišljenja da je A.O. osoba koja u alkoholiziranom stanju znači pokazuje kliničku sliku duševnih poremećaja i poremećaja ponašanja, mišljenja sam da je to kod istog već dugogodišnja pojava u alkoholisanom stanju a pošto se radi o takvom slučaju dao je mišljenje da je imenovanom potrebno izreći zaštitnu mjeru obaveznog liječenja od ovisnosti u smislu bolničkog liječenja od 30 dana, u Zavodu za bolesti ovisnosti ZDK te nakon toga ambulantnog liječenja u trajanju od 12 mjeseci u istoj ustanovi. Vještak je u cjelosti ostao kod pismenog nalaza i mišljenja od 27.06.2025. godine i razjasnio da je mišljenja da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela optuženi bio bitno smanjenjo uračunljiv zbog toga što je sebe doveo u alkoholisano stanje. Uvidom u pismeni nalaz i mišljenje vještaka se u cjelosti potvrđuje iskaz vještaka pred sudom.

Ispitana pred sudom u svojstvu svjedoka oštećena E.O. je izjavila:”Tog dana znači od prije su svađe bile, stalno smo se svađali znači tako, on se napije i onda vrijeđa, on ima tu jednu svoju misiju vjerovatno vam je ispričo znači, neku ljubomoru i on je to sebi stvorio da imam sa tim gospodinom nešta kome više ne mogu da čujem ni ime znači kad od tog nema ništa, ništa od tog nema, i on jel popio odmah priča tako, znači što meni ne mogu znači to više da slušam ne mogu, znao je znači popije onda sutradan on se ne sjeća uopšte šta je meni govorio, šta mi je psovo, šta mi je govorio, par puta sam znači šutila na to sve neću da ti vraćam, onda sam znala i ja, psujem i ja njemu sve redom, kako on meni tako i ja njemu znači, ne mogu jednostavno, odupirem se. Taj dan znači prije na noć je svađa bila, taj dan je jednostavno, taj da ništa se apsolutno nije desilo, taj dan mi nije reko ni da sam kurva, to je od prije bilo znači al to je bila više kap koja je prelila čašu, ja više nisam znala šta da radim znači, dijete je par puta ja ću zvat policiju, ja ću zvat policiju kad se on napije, čim se napije on odmah govori ja ću zvat policiju, nemoj ... riješit ćemo, hoću sve da se na lijep način” i opisala da su optuženi i A.O.3 tog dana sjedili u kući kod njih i konzumirali alkohol-pivo. Svjedokinja je posebno opsala kako je njen muž-optuženi da ona čuje jasno rekao da bi je ubio da nešto čuje i ona je ona momentalno skočila, nož uzela i pred njega bacila i rekla mu:”...”. Onda je njen sin ... rekao da zove policiju i rekao joj da on to više ne može podnijeti ali ne zna da li je sin čuo kada je optuženi rekao da bi je ubio kada bi nešto čuo. Opisala je da je išla u policiju i dala izjavu kako je rekla pred policijom da su se svađali i da ju je nazivao i kurvom i svakako da ju je nazivao ali je ona rekla da to nije bilo taj dan već ranijea i taj dan ju je optuživao za bračnu nevjeru što ona izričito negira. Sve to priča čim popije radi kada popije alcohol a i dalje pije alcohol ali sada ne pravi probleme kada pije. Na pitanje da li joj to utiče na psihu svjedok je izjavila:”...”. I objasnila da joj sve to remeti mir čim optuženi počne piti tj. kako svjedok kaže:”...”. Nakon predočavanja zapisnika iz istrage svjedok je potvrdila da je izjavila da je optuženi rano tog dana počeo piti. Na predočavanje dijela iskaz koji glasi”...”To da je psovo, to taj dan nije psovo, to je otprije bilo u svađama jer smo mi pričali šta se otprije dešavalo i onda oni su sve to popisali . Rekla sam već, taj dan je samo kao prelila čaša, kad sam više izgubila kontrolu znači, više mi je bilo svejedno hoću li se ja ubiti sama, samo da ne slušam te stvari, znači ne mogu da slušam više to.” i razjasnila da je to sve optuženi radio:”Sve živo, znači kad god mi je šta rekao bio je pod alkoholom znači, kad god mi je šta rekao, bio je pod alkoholom”. Izjavila je također da ne psotavlja imovinsko pravni zahtjev ali da ipak želi da živi sa optuženim i dalje, da sačuva porodicu da žive i da ne traži da ga sud šalje u zatvor zbog ovoga što je uradio. Svjedok je na pitanje optuženog izjavila da nije tačno da ga je sa cijelom familijom zavadila i dodala:”...”. Sud je na zapisnik konstatovao da je svjedokinja preplakala svjedočenje.

Ispitan pred sudom svjedok A.O.3 je izjavio da ga je zvao A.O. da dođe kod njega na kafu da idu u šumu, sjedili su pili su kafu nekih sat vremena i popodne je Njegova supruga je izašla samo iz spavaće sobe s telefonom, stala u ćošak kuhinje i krenula kao nešto da snima. Nije im

bilo jasno šta se dešava, A. je rekao ako imaš šta da snimiš sjedi za sto i snimaj, međutim, ona je sjela, tu su se oni pokačili nešto za snimanje, on je rekao ako imaš šta snimaj, znači reci meni šta imaš, ja ću ti sve reći na snimku ko što i jest, i tu je nastala dalje rasprava i s njene desne strane je bio ladičar kraj sećije, na kojem je bio nož. Ona je povukla rukom za nož i stavila na sto na njegov i rekla „hajde ubij me“. I to je trajalo još par minuta onda se ona povukla, nakon nekih 15-20 minuta čulo je se zvono, došla je policija. Ona je samo izašla iz sobe rekla ja ću otvoriti vrata, sišla je dole, u tom dolazi policajac gore. Ja sam tu bio ispitan, A.J. ga ispitaio šta je bilo, s njim su normalno pričali potom odveli i to je to bilo dalje se povuko kući. A. je tog dana pio i alkohol i oko dva litra piva je popio dok su oni sjedili sat i po. Nakon što u je predočen iskaz iz istrage i to dio koji glasi:” ...” svjedok je sve navedeno potvrdio kao tačno i razjasnio da se bolje sjećao tada kada je davao iskaz u istrazi. Na pitanje gdje je bio sin, isti je odgovorio da je jedno vrijeme bio u sobi a onda je izašao napolje nakon što mu je majka nešto šapnula na uho on je rekao: „Ja idem ne mogu se raspravljati više“. i povukao se. U skladu s članom 288. stav 1. ZKP-a FBiH zapisnik o saslušanju svjedoka A.O.3 PS Visoko broj 08-02-09/1-69/25 od 20.01.2025. godine je uložen u sudski spis obzirom da je Zapisnik korišten za razjašnjavanje sa svjedokom. Na pitanja optuženog da li je sin bio na kompjuteru u hodniku gdje mu je bio kompjuter svjedok je izjavio da je isti bio u sobi. Na pitanja suda je razjasnio da su se prepirke između optuženog i njegove supruge pred njim dešavale 4-5 puta ranij i to nije prvi put da mu je policija dolazila na vrata. Svjedok je potvrdio da je optuženi supruzi govorio da je kobila, da je najgora žena.

Na glavnom pretresu održanom dana 18.2.2026. godine kantonalna tužiteljica je u skladu sa članom 290. ZKP FBiH izmjenila optužnicu kako glasi u izreci ove presude. Nakon izmjene optužnice, optuženi je u konsultaciji sa svojim braniteljem u cjelosti priznao krivnju za krivično djelo koje mu se izmjenjenom optužnicom stavlja na teret.

S obzirom da je optuženi u cjelosti priznao izvršenje krivičnog djela sud je u smislu člana 280. ZKP FBiH, izvršio uvid u dokaze tužilaštva i to: Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 105139 25 Zm od 20.01.2025. godine, Socijalnu anamnezu JU „Centar za socijalni rad“ Visoko broj: 09-04-11-1956/25-2 od 13.06.2025. godine, medicinsku dokumentaciju na ime osumnjičenog A.O. (Zdravstveni karton JU „Dom zdravlja“ Visoko i Istorija bolesti JU Kantonalna bolnica Zenica broj: 40/2025), Alkotest-print od 19.01.2025. godine na ime osumnjičenog A.O. a, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog A.O. PS Visoko od 20.01.2025. godine, Troškovnik krivičnog postupka od 07.07.2025. godine, te Zapisnik o saslušanju maloljetnog svjedoka ...PS Visoko broj: 08-02-09/1-65/25 od 19.01.2025. godine. Odbrana nije imala dokaznih prijedloga i nije prigovarala na dokaze tužilaštva.

Odredba člana 222. stav 2. i 1. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela “Nasilje u porodici” glasi:“(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine. (2) Ko krivično djelo iz stava 1. ovog člana učini prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom kućanstvu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.“.

Nakon što je izvršena analiza iskaza svjedoka i vještaka koji su provedeni u toku postupka do priznanja krivnje od strane optuženog, te uvid i čitanje u naprijed navedene dokaze, sud je ustanovio da je priznanje optuženog na glavnom pretresu potpuno i u skladu sa dokazima jer iz dokaza i iskaza svjedoka i to iskaz svjedokinje E.O. potvrđuje da joj je optuženi prijetio da nešto čuje da bi je ubio dok iskaz svjedoka A.O.3 potvrđuje ostale riječi koje je optuženi izgovorio oštećenju a to potvrđuje u tim dijelovima i iskaz svjedoka sina optuženog i ošecene

(koji nije ispitan pred sudom obzirom na priznanje optuženog) na zapisnik iz istrage. Iz navedenih dokaza jasno proizilaze radnje optuženog navedene u izreci presude iz kojih proizilaze sva bitna obilježja predmetnog krivičnog djela tj. da je drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje člana svoje porodice sa kojim živi u zajedničkom. Stoga je sud priznanje krivnje optuženog ocijenio kao jasno, iskreno i nedvosmisleno ničim uslovljeno i da je priznanje optuženog u saglasnosti sa provedenim dokazima i utvrdio krivnju optuženog van svake razumne sumnje a što ni optuženi sam ne spori odnosno priznaje izjavom na glavnom pretresu.

Po ocjeni suda a imajući u vidu i nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatrijske struke dr.H.J., te prirodu i način izvršenja krivičnog djela, optuženi je u stanju bitno smanjeno uračunljivosti (isti je ipak uračunljiv) u koje se sam doveo konzumiranjem alkohola počinio predmetno krivično djelo a samim time je i kriv za počinjeno krivična djelo, dok osnova koji bi isključivali krivicu u konkretnom slučaju nije bilo. Stoga su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela te ga je sud i oglasio krivim kako je prethodno opisano.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog sud je utvrdio da optuženi nikada ranije nije osuđivan za bilo koje krivično djelo. Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela i stepen krivice. Pri tome, sud od olakšavajućih okolnosti cijenio priznanje optuženog čime je dao doprinos bržem i efikasnije okončanju krivičnog postupka i činjenicu da isti do sada nije nikada osuđivan. Sud stanje bitno smanjene uračunljivosti u kojem je utvrđeno da je optuženi počinio predmetna krivična djela svakako nije cijenio kao otežavajuću okolnost ali ni kao olakšavajuću okolnost imajući u vidu odredbe Krivičnog zakona FBiH koje u članu 36. stav 3. i 4. propisuju:“(3) Kriv je učinitelj krivičnog djela koji se upotrebom alkohola, droga ili na drugi način doveo u stanje u kome nije mogao shvatiti značaj svog djela ili upravljati svojim postupcima, ako je u vrijeme dovođenja u to stanje krivično djelo bilo obuhvaćeno njegovim umišljajem ili je u pogledu krivičnog djela kod njega postojao nehat a zakon za takvo krivično djelo propisuje krivicu i za nehat. (4) Bitno smanjena uračunljivost u koju se učinitelj doveo na način iz stava 3. ovog člana ne može biti osnov za ublažavanje kazne”. Otežavajućih okolnosti sud nije našao na strani optuženog.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetno krivično djelo tj. novčanu kaznu ili kaznu zatvora do tri godine sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseca koja je utvrđena (iako bliža minimumu propisane sankcije ali imajući u vidu olakšavajuće okolnosti) za krivično djelo adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova utvrđena kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja. Međutim, sud je cijeneći sve navedene okolnosti, i stav oštećene koja je pred sudom izjavila da ne postavlja imovinsko-pravnih zahtjev i koja je ne želi da optuženi ide u zatvor, stava da navedenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja jer sve navedeno ukazuje da se optuženom treba pružiti još jedna prilika upozorenjem u ovom konkretnom slučaju.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom

kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopравnih sankcija izricanjem kazne bez njezina izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopравne zaštite.“. Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmjerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se i rokom provjeravanja koji je duži od minimalno propisanog tj. rokom provjeravanja od tri godine u ovom konkretnom slučaju u potpunosti postići opisana svrha. Optuženi mora biti svjestan da u slučaju da počini novo krivično djelo nakon što mu je sud na osnovu svih prethodno opisanih i utvrđenih okolnosti u ovom predmetu odlučio pružiti priliku mjerom upozorenja-opisanom uvjetnom osudom i da to učini u roku provjeravanja (ili u godini nakon isteka roka provjeravanja) utvrđena kazna zatvora u ovom predmetu i izrečena uvjetna osuda se mogu opozvati u skladu sa zakonom tj. u skladu sa članom 64. KZ FBiH.

Primjenom odredi člana 71., 72., 73. i 75. Krivičnog zakona FBiH i obzirom da je optuženi u alkoholisanom stanju počinio predmetno krivično djelo, ssu je optuženom uz izrečenu uslovnu osudu izrekao i sigurnosnu mjeru obavezno liječenje od ovisnosti od alkohola u zdravstvenoj ustanovi JZU Zavod za bolesti i ovisnosti ZDK, koja mjera će trajati dok ne prestanu razlozi zbog kojih je izrečena, ali najduže istekom roka liječenja od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec i to prvo 1 (jedan) mjesec liječenja u bolničkim uslovima a potom 1 (jednu) godinu liječenja ambulantno. Naime, a što je sud prethodno i obrazložio, stalni sudski vještak neuropsihijatrijske struke je u svom nalazu i mišljenju zaključio da je A.O. osoba koja duži vremenski period nekritično konzumira alkohol, zbog toga je i bolnički, psihijatrijski liječen u smislu mentalnih poremećaja i poremećaja ponašanja uzrokovanih upotrebom alkohola, te obzirom da on dugi niz godina maltretira suprugu u prisustvu djece kada je alkoholisan a i kada nije alkoholisan on pravi probleme u kući, i u alkoholiziranom i u trijeznom stanju i da je isti po stavu vještaka sklon racionalizacijama, odnosno minimiziranju toga što radi i prikazivanju sebe u društveno povoljnijem svjetlu u smislu da je on žrtva da on ne radi ništa loše da lažu na njega, da izmišljaju i tako dalje i na osnovu svega toga, vještak je mišljenja da je A.O. osoba koja u alkoholiziranom stanju pokazuje kliničku sliku duševnih poremećaja i poremećaja ponašanja, i mišljenja je da je to kod istog već dugogodišnja pojava u alkoholisanom stanju a pošto se radi o takvom slučaju dao je mišljenje da je optuženom potrebno izreći zaštitnu mjeru obaveznog liječenja od ovisnosti od alkohola upravo na način i u periodu kako je to sud prihvatajući nalaz i mišljenje vještaka i uradio. Sud smatra da će se samo provedenim liječenjem optuženog na određeni način u izreci presude ispuniti svrha sigurnosnih mjera i otklanjanje stanja i uvjeta koji mogu uticati da optuženi A.O. ubuduće učini krivična djela. Obzirom na nalaz i mišljene vještaka o dugogodišnjem pojave alkoholisanog stanja kod optuženog i provedene dokaze u toku postupka u kojima su svjedoci opisivali ponašanje optuženog kada konzumira alkohol a koje je i vještak razjasnio, sud je na osnovu člana 63. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odredio da ukoliko A.O. u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci od pravosnažnosti presude a tokom vremena provjeravanja, ne ispuni sigurnosnu mjeru obaveznog liječenja od ovisnosti od alkohola, da će postupiti prema odredbi člana 66. stav 1. KZ FBiH i opozvati uslovnu osudu zbog neispunjenja izrečenih obaveza.

Oštećena pred sudom nije izričito potraživala imovinsko pravni zahtjev zbog čega sud o istom nije ni odlučivao. Na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH, sud je optuženog A.O. obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka i to troškova u paušalnom iznosu od 50,00 KM i troškova neuropsihijatrijskog vještačenja u iznosu od 504,28 KM (bruto iznos vještačenje u istrazi i na glavnom pretresu) koji iznos je dužan platiti u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. obzirom da je isti ima redovna mjesečna primanja

kao zaposlenik a sud smatra da obavezivanjem optuženog na plaćanje navedenog iznosa novca neće biti dovedeno u pitanje izdržavanje samog optuženog.

Zapisničar

SUDIJA

Alma Uzunalić

Amir Bajrić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi u tri primjerka.